

- and word formation processes in English. *Russian Journal of Linguistics* 25 (1). 24–42. DOI: 10.22363/2687-0088-2021-25-1-24-42
4. Glossary on the COVID-19 pandemic. URL: <https://www.btb.termiumplus.gc.ca/publications/covid19-eng.html>.
 5. Lexicon for a Pandemic. *The New Yorker*. URL: <https://chytomo.com/the-new-yorker-sklav-slovykepokhy-koronavirusu>.
 6. 'Lockdown' named word of the year by Collins Dictionary. URL: <https://www.independent.co.uk/lifestyle/lockdown-word-of-the-year-collins-dictionary-b1720172.html>.
 7. Oxford Languages. Word of the Year 2019. Retrieved from
 8. <https://languages.oup.com/word-of-the-year/2019>
 9. Word of the Year. Collins dictionary. <https://www.collinsdictionary.com/woty>

УДК 378.1.3

Лещенко Т.О., Юфименко В.Г.
Полтавський державний медичний університет,
Полтава, Україна

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ ДО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ІНОЗЕМНИМИ ЗДОБУВАЧАМИ ОСВІТИ

Представлено продуктивні методики навчання української мови як іноземної, які дозволяють створити сприятливі умови для активної комунікації в усіх сферах громадського життя, оскільки іноземні студенти використовують мову і як інструмент засвоєння професійних знань, і як засіб повсякденного спілкування. Наголошується, що поєднання на практиці традиційних та інноваційних методичних підходів дасть можливість викладачам мови підвищити результативність навчального процесу, рівень знань студентів і ефективність організації їхньої навчально-пізнавальної діяльності.

Ключові слова: українська мова як іноземна, мовна підготовка, лінгвокраїнознавство, інтерактивне навчання, дистанційне навчання, адаптація, мовно-культурне середовище.

The article presents the latest methods of teaching Ukrainian as a foreign language, under which it is possible to create such conditions for learning Ukrainian that students can actively use it in all spheres of public life, as foreign students use language as a tool for acquiring professional knowledge and as a means of everyday communication. . It is emphasized that the combination in practice of traditional and innovative methodological approaches will enable language teachers to improve the effectiveness of the educational process and the level of knowledge of students, significantly increase the efficiency of the organization of their educational and cognitive activities.

Key words: Ukrainian as a foreign language, language training, linguistics, interactive learning, distance learning, adaptation, language and cultural environment.

Нині Україна все ширше відкриває простір іноземним громадянам для пізнання й вивчення її культури, історії, літератури й мови. Вивчення іноземцями української мови сьогодні стає гостро актуальним, що пов'язано з інтеграцією України до світової спільноти і змінами суспільної свідомості.

Першими ґрунтовними дослідженнями, важливими для розвитку методики викладання української мови як іноземної, стали докторські дисертації Г.

Онкович і Л. Паламар. Л. Паламар у своєму дослідженні виділяє три етапи навчання української мови як іноземної: початковий (2-3 місяці, мета – навчити розуміти на слух повільне мовлення на основі обмеженого мовного матеріалу, читати короткі навчальні тексти, розмовляти на навчально-побутові теми); середній (4-5 місяців, мета – навчити розуміти на слух тексти на навчально-побутові теми, читати адаптовану літературу, наукові, публіцистичні, газетні тексти, розмовляти на навчально-побутові теми); основний (високий) – протягом навчання на основних факультетах закладів вищої освіти за обраним фахом (4-5 років, мета – розвиток і вдосконалення умінь і навичок, сформованих на попередніх етапах). На кожному етапі важливо правильно підбирати посібники й підручники, спрямовані на забезпечення ефективного оволодіння комунікантів базовою термінологією профільних дисциплін обраної спеціальності й основами наукового стилю мовлення української мови [2; 204].

Важливим також є розуміння взаємопов'язаності мови й певних проявів національної культури (національний костюм, деталі поведінки, етикет, жести, дотримання відомих обрядів, звичаїв), що засвідчують належність людини до різних народів. Мова збирає й закріплює історичний досвід народу, стає відображенням його внутрішнього світу, неповторності менталітету. Процес вивчення української мови невіддільний від ознайомлення з культурою України, оскільки мова ніби ретранслятор передає надбання національної культури від покоління до покоління, представникам інших етнічних соціумів [3; 179].

Застосування в процесі викладання української мови як іноземної матеріалів із лінгвокраїнознавства допомагає іноземним студентам адаптуватися до нового мовно-культурного середовища. Основним засобом трансляції лінгвокраїнознавчої інформації є текст. Тексти обираються на основі комунікативних потреб іноземних студентів, їхніх пізнавальних інтересів і виховних завдань навчання. У текстах також можна ознайомитися з досягненнями української науки й культури, прочитати про визначних людей України у сфері науки, культури, спорту. Тексти передають художню атмосферу України, ознайомлюють із життям і творчістю видатних діячів української культури. Текст розглядається як одна з важливих форм комунікації, яка є механізмом становлення індивіда як соціальної особистості.

Українська мова для студентів з англійською мовою навчання в закладах медичної освіти є одним із найскладніших предметів, причому труднощі викликає вербальне вираження змісту предмета, наприклад, переказ тексту, насиченого порівняннями, метафорами, образними висловами. Дуже важливо виважено підбирати підручники для іноземних студентів, оскільки використання лінгвокраїнознавчих матеріалів стимулює мотивацію студентів, формує й підтримує інтерес до вивчення мови країни, в якій студент здобуває медичну освіту. До лінгвокраїнознавчого матеріалу належать автентичні тексти (уривки з художньої прози, статті з журналів і газет), автентичні діалоги, вірші, пісні. Розширенню обізнаності студентів у всіх сферах життєдіяльності сприятиме також перегляд телепередач, документальних і художніх фільмів українською мовою. Використання лінгвокраїнознавчих прийомів у викладанні української мови як іноземної передбачає засвоєння студентами знань про культуру, історію, реалії й традиції країни; залучення до діалогу культур (іншомовної й рідної); усвідомлення суті явищ української мови та їх порівняння з рідною мовою;

уміння вчитися (працювати з книгою, підручником, довідковою літературою, словниками) [6; 253].

Для стимуляції пізнавальної діяльності іноземців, які вивчають українську мову, потрібно активізувати діяльність студентів, тобто не просто використовувати різноманітність методів, прийомів і засобів навчання, а одночасно поєднувати традиційні (пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, метод проблемного викладу, частково-пошуковий, дослідницький методи) та інноваційні навчальні технології (а саме: дистанційні навчальні платформи, інтерактивні методи викладання, метод проєктів, рольові ігри, використання технічних засобів навчання (комп'ютерних і мультимедійних, мережі Internet, соціальних мереж та ін.) [8; 270].

Безумовно, аби зробити традиційні заняття цікавими, підвищити ефективність навчального процесу й рівень знань здобувачів, варто використовувати на заняттях викладання української мови як іноземної інноваційні методи [1; 229]. На такому занятті спираємося на традиційну структуру – сприймання нового матеріалу, засвоєння, осмислення, узагальнення, але використовуємо незвичайні форми [9; 272]. Варто активно вводити в процес навчання мови різноманітні аудіоматеріали, що репрезентують певну комунікативну ситуацію, записи спонтанного мовлення, відеозаписи й радіозаписи (наприклад, новини, уривки фільмів та ін.) [7; 10].

Для вивчення мови також можна використовувати інтерактивні методи викладання: «Незакінчені речення», «Мозковий штурм», «Вилучи зайве», «Роз'єднай слова», «Дешифрувальник», «Алітерація імені» (особливо ефективно використовувати цей метод під час організації знайомства групи або при вивченні теми «Зовнішність і характер людини»), «Заверши фразу», «Комплімент», «Прогноз погоди», «Асоціації», «Алфавіт» (дозволяє повторити практично всю лексику з теми), «Зміна співрозмовника» (метод, що тренує діалогічне мовлення) та інші.

Викладання української мови як іноземної має відповідати вимогам часу, опиратися на останні досягнення, прогресивні здобутки науки й техніки [8; 269]. Інтернет-технології можна успішно використовувати на таких заняттях із метою пошуку студентами додаткової інформації з теми, що вивчається, збору даних для створення комп'ютерної презентації, з метою перевірки рівня знань студентів – робота з різноманітними онлайн-тестами, а також для роботи з онлайн-словниками. А залучаючи в роботу зі студентами презентації Power Point, викладач сам стає режисером свого заняття. Проста у використанні, ця програма дозволяє викладачу створити анімаційний опорний конспект заняття, включити відео- і аудіофрагмент, зобразити в динаміці якесь явище, подію, що допоможе студентові-іноземцю легко засвоїти новий лексичний чи граматичний матеріал. Особливо ефективним нам видається використання презентацій під час вивчення нової лексики не тільки з тем «Продукти», «Вулиця», «Місто», «Транспорт», «Магазин», «Відпочинок», а й теми з мови професійного спрямування «Кісткова система», «М'язова система» та інші.

Серед засобів активізації пізнавальної діяльності студентів під час вивчення української мови як іноземної одним із найефективніших є гумор, він допомагає підтримувати жвавий інтерес та увагу, створювати сприятливу емоційну атмосферу на занятті [5; 54].

Важливо також заохочувати іноземців читати книги, журнали й газети,

переглядати телепередачі, документальні й художні фільми українською мовою, що сприятиме розширенню світогляду студентів, їхньої обізнаності в усіх сферах життєдіяльності людини [4; 141].

Отже, перед викладачем української мови закладу вищої освіти постає завдання створити такі умови вивчення української мови як іноземної, щоб студенти могли активно послуговуватись нею в усіх сферах громадського життя, оскільки іноземні студенти використовують мову і як інструмент засвоєння професійних знань, і як засіб повсякденного спілкування.

Отже, поєднання на практиці традиційних та інноваційних методологічних підходів дасть можливість викладачам мови підвищити результативність навчального процесу, рівень знань студентів і ефективність організації їхньої навчально-пізнавальної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Жовнір М. Об'єктивний структурований практичний іспит із дисципліни «Українська мова як іноземна» як інструмент оцінювання комунікативних компетентностей іноземних студентів медичного фаху / М. Жовнір // Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії. – 2019. – Т. 20, вип. 2 (70). – С. 227–232.
2. Лещенко Т. О. Особливості формування комунікативної компетенції іноземних студентів під час засвоєння стоматологічної термінології на занятті з української мови як іноземної / Т. О. Лещенко, В. Г. Юфименко // Мова і міжкультурна комунікація: теорія та практика : колективна монографія / за наук. ред. Н. Сизоненко. – К. : Видавництво Ліра-К, 2020. – С. 204–213.
3. Лещенко Т. О. Пізнання України як спосіб соціалізації іноземних студентів / Т. О. Лещенко, В. Г. Юфименко // Мовні дисципліни в контексті розвитку сучасної вищої школи : матеріали Всеукр. дист. наук.-практ. конф. з міжнар. участю. – Харків, 2014. – С. 179–180.
4. Лещенко Т. О. Соціально-культурна адаптація іноземних студентів англomовної форми навчання у процесі навчання української мови як іноземної на початковому етапі / Т. О. Лещенко, В. Г. Юфименко // Інновації та традиції у мовній підготовці іноземних студентів : тези доп. міжнар. наук.-практ. семінару. – Харків : Вид-во Іванченка І. С., 2018. – С. 140–143.
5. Лещенко Т. О. Українська мова як інструмент професійної адаптації студентів-іноземних громадян в Україні / Т. О. Лещенко, В. Г. Юфименко // Актуальні питання медичної (фармацевтичної) освіти іноземних громадян: проблеми та перспективи : збірник статей навч.-наук. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 22 листопада 2018 р. – Полтава, 2018. – С. 54–56.
6. Лещенко Т. О. Формування лінгвокраїнознавчої компетенції іноземних студентів медичних ВНЗ засобом української пісні / Т. О. Лещенко, І. В. Самойленко, В. Г. Юфименко // Творчість Раїси Кириченко в культурному просторі України на покордонні ХХ-ХХІ століть: до 70-ліття від дня народження Березині української пісні : зб. наук. праць. – Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2013. – С. 253–263.
7. Юфименко В. Г. Питання з'ясування причин молодіжного (студентського) сленгу / В. Г. Юфименко // Сучасна сім'я. Освіта, Медицина. Психологія. Психотерапія. Можливості співпраці : матеріали наук.-практ. конф. з міжнар. участю. – Полтава, 2007. – С. 10–11.

8. Юфименко В. Г. Медична благодидактика та медіаосвітні технології як новітні чинники розвитку професійної компетентності фахівця / В. Г. Юфименко // Сучасна медична освіта: методологія, теорія, практика : матеріали Всеукр. навч.-наук. конф. з міжнар. участю (м. Полтава, 19 березня 2020 р.). – Полтава, 2020. – С. 269–272.
9. Юфименко В. Г. Соціальні мережі як ефективне середовище комунікації в мовній підготовці іноземних студентів / В. Г. Юфименко // Сучасна медична освіта: методологія, теорія, практика : матеріали Всеукр. навч.-наук. конф. з міжнар. участю (м. Полтава, 19 березня 2020 р.). – Полтава, 2020. – С. 272–275.

УДК 378.015.311.016

Лебедь Ю. Ф.
Харківський національний медичний університет,
Харків, Україна

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ В МЕДИЧНОМУ ЗВО

Стаття присвячена аналізу методичних аспектів професійної підготовки здобувачів медичної освіти, опису методичних рекомендацій викладання латинської мови студентам-медикам.

Ключові слова: методологія, методика викладання латинської мови, освітній процес, студент-медик.

The article is devoted to the analysis of methodical aspects of professional training of medical education seekers, description of methodical recommendations teaching Latin to medical students.

Key words: methodology, methods of teaching Latin, educational process, medical student.

Формування високоосвіченого, конкурентоспроможного фахівця, здатного до інноваційної діяльності, неперервного професійного розвитку та навчання впродовж життя є стратегічною метою вищої національної освіти, зокрема медичної.

В свою чергу невід’ємною складовою професійної підготовки медичних спеціалістів є вивчення іноземних мов, яке впливає на формування полікультурної мовної особистості. Важливу роль у цьому контексті відіграє курс латинської мови [2, с. 42].

Латинська мова – це не сучасна іноземна мова. Тому проблему її викладання треба розглядати з особливої точки зору. Адже латинська мова – це мертва мова, яка зараз функціонує в книжково-письмовій сфері і засвоюється лише в процесі формального навчання. Студенти, завантажені спеціальними дисциплінами, не розуміють, навіщо вчити мову, якою не користуються під час спілкування. Так проблема викладання латинської мови автоматично стає проблемою не тільки методичною, але й проблемою психологічною та педагогічною. Доводиться відразу ламати стереотип: «нерозмовна – непотрібна». У зв’язку з цим викладачеві треба викликати у студентів не тільки пізнавальну активність та пізнавальну зацікавленість латинською мовою, але і пізнавально-практичний інтерес. Тому що сучасна дидактика розкриває проблему активності студента у навчанні і забезпечує діяльний підхід до засвоєння знань тільки на основі єдності пізнання і практики як нерозривних сторін людської діяльності. Людина як індивід не відкриває, а засвоює вже набуті людством знання і володіє тільки тими знаннями, які добуває сама